

א מי פ' מג מלך שפט
ב' מלך כ' :
ג' ב' ג' מוי סס קלטת
ט' :

לא מחייב, אלא בראשות היחיד מקורה. ככל נלכד' ד' מטעם
יש מילן נקט מלהות קימיל לשלוי' וסתות קראנס סלומגע כמו
בפלוגמה לער' ווידן וסתי' דגיטין פ' קוויק (ה' עט.) וגדי (ט' עט.)
זימה עולמת על רחץ גאג ורךון לא כי' וכחולם כמונ' כבוי לדלמא
בלטנער צו' קרבונר ברוינ' נון גראן

(ה) נקם נ., (ג) נקם ק.
 עליון גן; (ו) מוגנות גן
 (ז) יס גולן ר' (ח) דע
 מתי; (ט) צמיה ר' (י) ק.
 נכו. כ"ב, (ט) נקם ק. ה' (ט) מותן.

רביינו חננאל

סחיף נון קו"ר ס' נמי נון קו
הונן ככרמלית כמו עמוד ובזה דלאה
במקומם חיז'יך ולומר דלאן
כוניליט גנלייט כמו שפיטס רט''ז
ללקמן גני קימת קופטו מונמת כי
קאסס נליי מה עלה על לעמו סל
הסמכתן לע''כ יעד למתניתין מייל
למנטה מי' גנול פילעל דרי' יומן צ'ר'
יסודה א' לדל' נמלעה מי' קו' מוקס
פטורו ונעם מה'ג' כ' ו' מ' פלייך
מלבי' יומי' גרא' יסודה ס' מילמל
דפסתוט טה' לדנטה מי' נון קו'ה
רכש' ידע' זבוקן זבוקן (קמן
ד', ט), חולין טבור וסכלע טאט
גונז'יס' י' ורטז'יס' ל' קנטונ מסן
וונזון על גנון חי'יך פטוח מון פטוו'א
ופטיען דרי' יומ' גרא' יסודה נון
הי'י נון דמעלה מי':

לא מהיבר רב**י** אלא ברשות היחיד מקורה
אדמרין. ביתה כמאן דמליא דמייא אבל
שאינו מקורה לא וכ"ת הכא נמי במקורה
ההנעה בראשות הדוד בר"ה מקורה מי
היה יוניאל רב ורביה אמר רב בר ברכו רב

הגהות הב"ח

מוציאט וצדינעם מהם נם ממייך נפִי
סריוטכלמי למליגן ציקנגןו סי' מיידו:
בָּאָן למתה מ". וְהַי' נדי דרכות
סידיש נם סי' ר'ס נמי נם סי' קוי
הילג כלכלהיט כמו עמוד גזוז טנקס
ויקרא ד' ותומך מיציך וס' זומר דמיין
כלכלהיט באליס כמו צפירות רצ'ז'
לקמן' גבי טיפה קופטו מונחת כו'
קאס לא'ס' מה עלה על דעמו צל
סמכקן לע' יעד לממיטין מייר
למנוס מי' צלט פיליכם דר' יוסי זר'
יטודס אדכל נמעלה מ' סי' מוקס
פטור ולט ממייך נכל' ע' ו'כ' מל' פליין
מלעדי יומי צלבי ישודה סה' מילטמ
דפעיטה סימ' לדקמן מ' נט' סוס
ריש' דעל' מנן נקמן בזולק (נקמן
ד' נט') קולית נבור ואנטלע צאצ
גאנסס' ו' ולחכיס' ד' ננטול מסן
ויזנטון על גבן חייך פהוות מנק פטולא'
ופשיטה דרבני יומי צלבי ישודה נט'
ליי' הי' צלט נמעלה מ'

לגליל מדבר אלא א"ר יורא הא מנין אחרים הדתניה אמרים עמד במקומו וקבל חזיב עקר ממקומו ובעל פטור עמד במקומו בעינן הנחה על גבי מקום ד' ליליכא אלא שמע מינה לא בעינן מקום ארבעה דידילמא הנחה הוא דלא בעינן הא עקירה בעין והנחה נמי דילמא דפסחים כנפיה טרשסקל דאייא נמי הנחה אמר רבנן דבבא קיימא קיימא רשותה היחידה טרשסקל שביו התינה טרשסקל ברשותה היחידה לאלא טרשסקל שבר"ה רה"י הוא למא דלא כבורי יוסי בר' יהודה דתניה טרבי יוסי בר' רוק ונח על גבוי חיב דאי בר' יוסי בר' יהודה פשפט בעל הבית את ידו להוציא ונתן לתוך ידו של עני אמאי חיב מרה"י לרה"י קא מפיק אפלו תימא רבינו יוסי בר' יהודה החם למעלה

מן"י הכא למתה מי קשיא ליה לר' אבהו מ' ר' קתני טרסקל שבירו והא ידו קתני אלא א"ר אבחו כונן שישלשל ידו למתה מג' וקיבלה והא עומדר קתני בשוחה ואיבעית אימא בגנומא אבא"א בונס אמר רבא איכפל התנא לאשמעין כל הגיון אלא אמר רבא ^{בבבב} ידו של אדם חשובה לו בד' על ר' וכן כי אתה רבנן א"ר יוחנן ידו של אדם חשובה לו בד' על ר' א"ר אבנן א"ר אילעאי א"ר יוחנן זורק חפץ וניח בחרך ידו של חבירו חיב מאי קמ"ל ידו של אדם חשובה לו בד' על ר' והא אמרה ר' יוחנן וזהיא ומינא מהו דתימא ה"מ היבא דஅחשהה להוא לדידיה אבל היבא דלא אחשבה הוא לדידיה אימא לא קא משמעו לן א"ר אבנן א"ר אילעאי א"ר יוחנן עמד במקומו וקיבל חיב עקר ממקומו וקיבל פטור תניא נמי היב אחרדים אומרים עמד במקומו וקיבל פטור בעי ר' יוחנן ורק חפץ ונעקר הוא ממקומו וחור וקיבלו מהו אא בר אהבה שני כחות באדם אחד קא אחד כדcadם אחד דמי וחיב או דילמא ר' אבנן א"ר יוחנן הבנים ידו לתוך הצר חיב מתוקף לה ר' זורא מה ל' הטעינוodo לא עבד עקירה לא תימא קיבל אלא בכבי מקום ר' וליכא אמר רבינו חייא בר' בכוכתול על גבי כותל נמי והא לא נח כדאמר

ס' קי הלו ליה ע"פ טענ' פ"ל ל' פ' מומט פטור:

נורול משופע והיבא איתמר דרבא אהא דתנן היה מילכון כבמי מדים ומיכי ב' חלמיה נעל מעיל גמוקומו וו מילכון כלהס מחד מדים ופטורי לדיו כמו שנותן מימי לוי

ר' בא בכותל משופע הכא נמי
קווינט ולו דמי לאטניש ענטהויס^ד ולר' גלי^ה
ענפה מלילוכו ליהיינט לדת הימנעדי מחק